

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25Cpr/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114223966
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1114223966.6

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Denisou Cvikovou v právnej veci žalobcu: G.. Š. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A. Č.. XX proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica o zaplatenie mzdy 5647,44 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu zamietá.

Súd priznáva žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.04.2012 a doplnenou dňa 17.07.2012 domáhal voči žalovanému určenia neplatnosti výpovede štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. v) z.č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe zo dňa 24.11.2011 a určenia, že štátnozamestnanecký pomer medzi žalobcom a žalovaným naďalej trvá, ako aj uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď mu oznámil, že trvá na ďalšom zamestnávaní do času, kedy mu žalovaný umožní pokračovať v práci alebo súd rozhodne o skončení pracovného pomeru a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu nevyplatenú mesačnú mzdu od 21.04.2011 do 29.02.2012 spolu vo výške 5647,44 eur s príslušenstvom.

2. Konajúci súd vylúčil svojim uznesením č.k. 25Cpr/3/2012-106 zo dňa 02.06.2014 právoplatným dňa 25.06.2014, na samostatné konanie žalobu žalobcu v časti, v ktorej sa tento domáhal voči žalovanému zaplatenia zadrživanej mzdy v období od 21.04.2011 do 29.02.2012 v sume 5647,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 4% ročne od 21.04.2011 do 29.02.2011 v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Predmetom tohto konania bola na samostatné konanie vylúčená časť žaloby, ktorou si žalobca uplatnil nárok voči žalovanému na zaplatenie zadrživanej mzdy v období od 21.04.2011 do 29.02.2012 v sume 5647,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 4% ročne zo sumy 5647,44 eur od 21.04.2011 do 29.02.2011. Žalobca dôvodil tým, že dňa 01.05.1991 uzatvoril s Daňovým riaditeľstvom Nitra pracovnú zmluvu na dobu neurčitú ako vedúci odborný referent s miestnom výkonom práce Daňový úrad Vrábľa a od 01.01.1992 daňový inšpektor daní a poplatkov Daňové riaditeľstvo SR Banská Bystrica pracovisko Nitra, resp. od 14.02.2000 Daňový úrad Nitra I. Po zmene zákona bol žalobca ako samostatný radca vymenovaný dňa 01.08.2002 do dočasnej štátnej služby a od 17.11.2004 do stálej štátnej služby v odbore financie Daňové riaditeľstvo SR Banská Bystrica. Od 01.03.2006 pracoval žalobca ako samostatný radca - kontrolór na oddelení kontroly s pravidelným miestom výkonu štátnej služby Daňový úrad Nitra I. Na základe oznámenia žalobcu z 15.04.2011 v zmysle § 60 ods. 2 písm. c) zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe bol žalobca dodatkom č. 1 k služobnej zmluve zo dňa 26.07.2002 s účinnosťou od 21.04.2011 zaradený mimo činnnej štátnej služby. Listom z 20.10.2011 adresovaným generálnemu riaditeľovi Daňového riaditeľstva SR sa žalobca domáhal zrušenia dodatku č. 1 k služobnej zmluve - oznámenia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru, pretože v ňom nebol uvedený dôvod

zaradenia mimo činnnej štátnej služby, absentoval údaj o tom, že sám vykonal oznámenie a dodatok nebol prejavom vôle oboch zmluvných strán. Žalobca žiadal žalovaného o zmenu jeho stanoviska, pretože sa nepreukázala jeho vina a porušenie zákona o štátnej službe (§ 31 ods. 3, § 32 ods. 1 a § 42 z.č. 400/2009 Z.z.). Žalobca si uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie zadrživanej nevyplatennej mesačnej mzdy od 21.04.2011 do 29.02.2012 v sume priemerného hrubého zárobku žalobcu predstavujúceho v roku 2010 sumu 10923,58 eur, t.j. 910,30 eur mesačne. Nedoplatok za rok 2011 podľa žalobcu predstavuje rozdiel nezmeneného platobného výmeru za rok 2010, t.j. 10923,58 eur a vyplatenú čiastku v roku 2011 spolu 6193,60 eur, t.j. rozdiel hrubej mzdy v čiastke 4729,98 eur. Nedoplatok za rok 2012 vyčíslil žalobca ako rozdiel vyplateného priemeru za 2 mesiace roku 2010 vo výške 1820,60 eur a v roku 2011 vyplatenú čiastku spolu 903,14 eur, t.j. rozdiel ktorý tvorí hrubú mzdu za rok 2011 v čiastke 917,46 eur. Nevyplatená mesačná mzda od 21.04.2011 do 29.02.2012 teda žalobca vyčíslil na sumu spolu 5647,44 eur, pričom si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby, ktorá ku 21.04.2011 predstavoval 2%, t.j sadzbu úroku z omeškania vo výške 4% ročne počnúc od 21.04.2011.

4. Žalovaný žiadal žalobu žalobcu zamietnuť a uviedol, že žalobca poznal dôvody zaradenia mimo činnnej štátnej služby, pretože sám dňa 15.04.2011 žalovanému ako služobnému úradu oznámil, že bol obvinený z trestného činu napomáhania k trestnej činnosti, čím si splnil oznamovaciu povinnosť podľa § 60 ods. 2 písm. c) z.č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe. Na ústnom pojednávaní bol žalobca oboznámený o jeho nárokoch v prípade zaradenia mimo činnnej štátnej služby podľa platnej legislatívy (Zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 15.04.2011). Žalovanému bolo dňa 18.04.2011 doručené uznesenie ČVS: PPU-175/BPK-S-2009z 11.04.2011, z ktorého vyplynulo, že podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie žalobcu pre pomoc k zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 277 ods.1 a ods. 4 Trestného zákona. S poukazom na § 42 ods. 1 a 2 z.č. 400/2009 Z.z. a vzhľadom na hlavnú náplň činnosti daňového úradu, ktorou je správa daní podľa osobitného predpisu a zaradenia štátneho zamestnanca na štátnozamestnaneckom mieste - kontrolór a predmet trestného stíhania - pomoc k zločinu neodvedenia dane a poistného, boli podľa žalovaného splnené podmienky pre zaradenie zamestnanca mimo činnnej štátnej služby a vedúci služobného úradu ho v záujme neohrozenia dôvery, nestrannosti a objektívnosti konania a rozhodovania, po doručení predmetného uznesenia o začatí trestného stíhania, dňom 21.04.2011 zaradil mimo činnnej štátnej služby. Zaradenie mimo činnnej štátnej služby je jednostrannou zmenou štátnozamestnaneckého pomeru a zákon o štátnej službe nevyžaduje na takýto úkon súhlas štátneho zamestnanca. Táto zmena sa v súlade s § 31 ods. 3 z.č. 400/2009 Z.z. oznamuje štátnemu zamestnancovi písomne, pričom písomné oznámenie je dodatkom k služobnej zmluve. Žalobca sa obrátil na vedúceho služobného úradu listom z 20.10.2011, ktorým žiadal o zrušenie dodatku č. 1 k služobnej zmluve - oznámenie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru č.j. I/121/47060/2011/Peka z 19.04.2011, pretože sa nepreukázala jeho vina alebo porušenie zákona, čo však žalovanému nepreukázal. Žalovaný okrem samotného právneho dôvodu žalobcom uplatneného nároku namietal aj jeho výšku a splatnosť. Doplatok rozdielu medzi funkčným platom a sumou vyplácanou podľa § 42 ods. 4 a 5 z.č. 400/2009 Z.z. nie je počítaný z priemerného hrubého zárobku za rok 2010 , ale sa vychádza z funkčného platu patriacemu zamestnancovi pred zaradením mimo činnnej štátnej služby, t.j. 880,- eur a rozdiel medzi priznaným funkčným platom a vyplácanou sumou predstavuje 530,- eur. Doplatok je žalovaný povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa, keď štátny zamestnanec preukázal, že zanikli dôvody zaradenia mimo činnnej štátnej služby.

5. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení z 08.03.2017 doručenom súdu dňa 24.03.2017 doplnil skutkovo a právne dôvody svojej žaloby. Žalobca uviedol, že jeho štátnozamestnanecký pomer bol založený na základe zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe. Za nezákonnú žalobca považoval zmenu štátnozamestnaneckého pomeru Dodatkom č. 1 k služobnej zmluve zo dňa 26.07.2002 s účinnosťou od 21.04.2011. Žalovaný zaradil žalobcu postupom podľa § 42 zákona o štátnej službe mimo činnnú štátnu službu, čím však štátnozamestnanecký pomer žalobcu u žalovaného neskončil, ale trval v rámci určitých zákonných obmedzení týkajúcich sa poberania min. 40% funkčného platu. Žalobca namietal neplatnosť dodatku k služobnej zmluve, pre jeho rozpor so zákonom, jeho vady a zmatečnosť a domáhal sa jeho zrušenia, a to listom z 20.10.2011 adresovaným generálnemu riaditeľovi DR SR. Podľa žalobcu neobsahoval dodatok základné náležitosti, a to označenie sídla, identifikačného čísla a zástupcu žalovaného ako zamestnávateľa a trvalého bydliska, ročného čísla a osobného čísla žalobcu ako zamestnanca. Žalobca ďalej uviedol obsah, ktorý podľa jeho názoru mal byť súčasťou dodatku k služobnej zmluve. Žalobca namietal, že dodatok ku služobnej nie je odôvodnený s výnimkou odkazu na príslušný paragraf a chýba v ňom konkretizácia uznesenia, na ktoré odkazuje a absentuje v ňom uvedenie poučenia, čím nebolo žalobcovi umožnené oboznámiť sa s dôvodmi vydania dodatku v zmysle

správneho poriadku a vyjadriť sa k jeho dôvodom a obsahu. Žalobca považoval dodatok k služobnej zmluve za neplatný aj z dôvodu, že nebol podpísaný osobou, ktorou bol vyhotovený, keď listina mala evidenčné číslo Nitra a podpísaný bol osobou z Banskej Bystrice a žalobca dodatok nepodpísal, len potvrdil svojim podpisom jeho prevzatie. Nakoniec namieta žalobca, že platnosť dodatku ku služobnej zmluve mala byť ohraničená na dobu 24 mesiacov od nadobudnutia jeho účinnosti. Na základe uvedeného požiadal žalobca písomne dňa 19.04.2011 DR SR o zmenu jeho stanoviska, pretože sa jeho vina alebo porušenie zákona o štátnej službe nepreukázali. Žalobca v rámci trestného konania navrhol konfrontáciu so svedkami, ktorí uviedli, že sa so žalobcom nikdy nestretli a nepoznajú ho, pričom polícia v rámci trestného konania šesť rokov nekoná. Žalobcovi bolo namiesto žiadanej opravy dodatku ku služobnej zmluve doručené čiastkové rozhodnutie generálneho riaditeľa DR SR č. 71/2011/120 z 13.10.2011, ktorým bolo z organizačných dôvodov zrušené štátnozamestnanecké miesto samostatný radca - kontrolór, oddelenia kontroly obsadené žalobcom a dňa 19.12.2011 bola žalobcovi doručená výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru č.j. I/127/122562/11/Peka. Touto výpoveďou bol podľa žalobcu zrušený dodatok č. 1 k služobnej zmluve. Dodatok č. 1 k služobnej zmluve považoval žalobca za neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom odporoval zákonu a priečil sa dobrým mravom. Žalobca uviedol, že absenciou ponuky voľného pracovného miesta bol žalovaným hrubo porušený Zákonník práce a tiež do uplynutia dvoch rokov od momentu postavenia žalobcu mimo činnú štátnu službu bolo jeho pracovné zaradenie blokové. Zrušením dodatku č. 1 k služobnej zmluve žalovaným, mu teda mala byť vyplatená zadržovaná mzda. Žalobca namieta absolútnu aj relatívnu neplatnosť dodatku ku služobnej zmluve, a to pre jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Žalobca uviedol, že v prejednávanej veci prišlo ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru a súčasne s tým aj ku skončeniu zaradenia mimo činnnej štátnej služby skončením štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou žalovaného k 31.12.2011, resp. k 28.02.2012 z dôvodu zrušenia štátnozamestnaneckého miesta žalobcu. Ku skončeniu zaradenia mimo činnnej štátnej služby prišlo teda u žalobcu z iného dôvodu, a to z dôvodu skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Do skončenia štátnozamestnaneckého pomeru nemohla byť splnená podmienka v zmysle § 33 ods. 3 zákona o štátnej službe na doplatenie rozdielu funkčného platu žalobcu, pretože v tom čase nebol žalobca právoplatne oslobodený spod obžaloby zo spáchania trestného činu. Žalobca považoval za nesporné, že žalovaný bol povinný najneskoršie k 31.10.2011 po zrušení dodatku č. 1 k služobnej zmluve výpoveďou uhradiť zadržovanú mzdu v rozsahu jej krátenia, teda žalovaný je v omeškaní s platením peňažného záväzku.

6. Ku obsahu písomného podania žalobcu sa vyjadril žalovaný dňa 03.04.2017 uvádzajúc, že tvrdenie žalobcu o neplatnosti právneho úkonu - dodatku č. 1 je nedôvodné a jeho argumentácia zmätočná. Žalovaný pri vydaní dodatku č. 1 postupoval v súlade s § 31 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z.z., dodatok bol vydaný vedúcim služobného úradu, teda oprávnenou osobou. Zaradenie mimo činnnej štátnej služby bolo realizované v súlade s § 42 v nadväznosti na § 32 ods. 1 písm. i) z.č. 400/2009 Z.z. a dôvodom vydania dodatku bolo vznesenie obvinenia žalobcovi pre úmyselný trestný čin. Zaradenie mimo činnnej štátnej služby je zmenou štátnozamestnaneckého pomeru, ktorú vedúci služobného úradu vykoná bezodkladne jednostranným právnym úkonom, s ktorým štátny zamestnanec nemusí vopred súhlasiť. Žalobcovi vyplývala z § 61 ods. 2 z.č. 400/2009 Z.z. povinnosť oznámiť žalovanému dôvody pre zaradenie mimo činnnej štátnej služby uvedené v § 42 ods. 1 z.č. 400/2009 Z.z., ktorú povinnosť si žalobca splnil dňa 15.04.2011, ako to vyplýva zo zápisnice o ústnom pojednávaní. Z uznesenia vyplýva, že voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie za pomoc k zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 277 ods. 1,4 Trestného zákona. Z hľadiska charakteru konania, pre ktoré žalobca bol a stále je orgánmi činnými v trestnom konaní stíhaný, vyvodil žalovaný záver, že takéto konanie bolo pre žalovaného neprijateľné a vnímané ako ohrozenie dôležitého záujmu štátnej služby v prípade ponechania žalobcu v činnnej štátnej službe, keď žalobca bol u žalovaného zaradený na štátnozamestnaneckom mieste kontrolór a trestné stíhanie bezprostredne súviselo s výkonom štátnej služby. Žalovaný nebol oprávnený spochybňovať uznesenie o vznesení obvinenia, nebol povinný vykonávať pred postavením žalobcu mimo činnnej štátnej služby ďalšie dokazovanie, ani dať žalobcovi priestor na vyjadrenie sa. Zaradenie žalobcu ako štátneho zamestnanca mimo činnnej štátnej služby bolo vykonané jednostranným právnym úkonom, na ktorý sa predchádzajúci súhlas žalobcu nevyžadoval. Zákon o štátnej službe ukladá priamo vedúcemu služobného úradu povinnosť konať týmto spôsobom, a to bezodkladne ako sa o vznesení obvinenia voči štátnemu zamestnancovi dozvie, ak by ďalšie vykonávanie štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby. Voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie za pomoc k zločinu neodvedenia dane a poistného a vzhľadom na pracovné zaradenie žalobcu (daňový kontrolór), táto skutočnosť postačovala na vyvodenie záveru, že ďalšie vykonávanie štátnej služby žalobcom, by mohlo ohroziť dôležitý záujem štátnej služby na nestrannom, profesionálnom a etickom výkone štátnej služby. Žalovaný

poukázal na skutočnosť, že zákon o štátnej službe nepredpisuje náležitosti dokumentu, ktorým sa mení obsah služobnej zmluve a nevzťahujú sa na neho náležitosti rozhodnutia podľa z.č. 71/1967 Zb.. Ďalej poukázal žalovaný na skutočnosť, že uznesenie o vznesení obvinenia je účinné od jeho vydania, resp. je okamžite vykonateľné a aj prípadná sťažnosť voči nemu nemá odkladné účinky. Žalovaný uviedol, že dodatok č. 1 považuje za platný právny úkon, z ktorého je zrejmé kto ho urobil (vedúci služobného úradu Daňového riaditeľstva SR) a to dňa 19.04.2011, smeroval voči žalobcovi konkretizovanému adresou trvalého bydliska, boli z neho zrejmé dôvody (zmena štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 42 z.č. 400/2009 Z.z. z dôvodu obvinenia zo spáchania úmyselného trestného činu a ďalšie vykonávanie štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby, pričom uznesenie, z ktorého dôvod vyplýva bol konkretizovaný v spodnej časti dokumentu), obsahoval odkaz na právne predpisy a bol vyhotovený na to oprávnenou osobou, podpísaný a opatrený pečiatkou so štátnym znakom. Z ustanovenia § 44 ods. 2 zákona o štátnej službe dovodzuje žalovaný, že aj počas doby zaradenia mimo činnnej štátnej služby môže prísť k zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta, teda nezdiera tvrdenia žalobcu podľa, ktorých je zamestnanec počas zaradenia mimo činnnej štátnej služby chránený tak, že voči nemu nemožno urobiť žiaden úkon. Uplynutím dvojročnej doby od zaradenia mimo činnnej štátnej služby nedochádza automaticky ku skončeniu dôvodov zaradenia mimo činnnej štátnej služby, ale zánik týchto dôvodov musí zamestnanec preukázať, buď právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom alebo uznesením o zastavení trestného konania voči jeho osobe. V prípade žalobcu nie je trestné konanie právoplatne ukončené, teda dôvody pre ktoré bol žalobca zaradený s účinnosťou od 21.04.2011 mimo činnú štátnu službu nepominuli. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal zánik dôvodov zaradenia mimo činnú štátnu službu, pričom skončenie štátnozamestnaneckého pomeru nezakladá povinnosť žalovaného doplatiť rozdiel funkčného platu, nevznikla žalovanému povinnosť doplatiť žalobcovi rozdiel medzi funkčným platom a vyplatenou sumou funkčného platu. Žalovaný žiadal žalobu žalobcu zamietnuť.

7. Súd vykonal dokazovanie pracovnou zmluvou zo dňa 30.04.1991, dohodou o zmene obsahu pracovnej zmluvy zo dňa 14.02.2000, rozhodnutím o vymenovaní do štátnej služby zo dňa 26.07.2002 a zo dňa 17.11.2004, rozhodnutím o zmene štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 17.02.2006, dodatkom č. 1 k služobnej zmluve - oznámením o zmene štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 19.04.2011, oznámením o organizačnej zmene zo dňa 24.11.2011, správou Prezídia Policajného zboru zo dňa 27.12.2016, uznesením Prezídia Policajného zboru zo dňa 27.01.2014, ako aj ostatným obsahom spisu a obsahom spisu tunajšieho súdu sp.zn. 25Cpr/3/2012 a z neho najmä obsahom uznesenia Prezídia Policajného zboru zo dňa 11.04.2011 ČVS: PPZ-175/BPK-S-2009, zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 15.04.2011, rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.12.2014 č.k. 2Cpr/3/2012-169 v spojení s rozsudkom KS v Bratislave č.k. 2CoPr/5/2015-2015 zo dňa 23.03.2016 a zistil tento skutkový stav:

8. Žalobca uzatvoril dňa 30.04.1991 pracovnú zmluvu s Daňovým riaditeľstvom Nitra ,a to na dobu neurčitú, s miestom výkonu práce Daňový úrad Vráble a s dojednaným druhom práce - vedúci odborný referent. Rozhodnutím vedúceho služobného úradu z 26.07.2002 bol žalobca vymenovaný do dočasnej štátnej služby , funkcie samostatného radcu s dňom vzniku štátnozamestnaneckého pomeru 01.08.2002. Rozhodnutím vedúcej služobného úradu Daňového riaditeľstva SR bol žalobca vymenovaný s účinnosťou od 17.11.2004 do stálej štátnej služby a rozhodnutím vedúceho služobného úradu Daňového riaditeľstva SR zo dňa 17.02.2006 č.: I/122/12625/06/lan trvalo preložený s účinnosťou od 01.03.2006 na štátnozamestnanecké miesto - samostatný radca - kontrolór na oddelení kontroly na Daňovom úrade Nitra I, odbor štátnej služby: financie s pravidelným miestom výkonu štátnej služby Daňový úrad Nitra I.

9. Uznesením vyšetrovateľa Prezídia PZ SR, odboru boja proti korupcii stred dňa 11.04.2011 ČVS: PPZ-175/BPK-S-2009 vydaným podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo voči žalobcovi ako obvinenému začaté trestné stíhanie za pomoc k zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Zo zápisnice o ústnom pojednávaní vo veci oznámenia zamestnanca spísanej na pracovisku Daňového riaditeľstva SR v Nitre dňa 15.04.2011 vyplýva, že žalobca oznámil dňa 15.04.2011, že bol obvinený z trestného činu napomáhania k trestnej činnosti, čím si splnil oznamovaciu povinnosť v zmysle § 60 ods. 2 z.č. 400/2009 Z.z. . Dňa 21.04.2011 prevzal žalobca dodatok č. 1 k služobnej zmluve zo dňa 26.07.2002 - oznámenie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 19.04.2011, č. I/121/47060/2001/Pek vydaný podľa § 31 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z.z. vedúcim služobného úradu Daňového riaditeľstva SR, ktorým bol žalobca podľa § 42 v nadväznosti na § 32 ods. 1 písm. i) zákona o štátnej službe zaradený s

účinnosťou od 21.04.2011 mimo činnnej štátnej služby z dôvodu obvinenia zo spáchania úmyselného trestného činu a ďalšie žalobcovo vykonávanie štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby (ďalej len "dodatok" alebo "oznámenie"). Prílohu dodatku tvorilo uznesenie ČVS: PPZ-175/BPK-S-2009 z 11.04.2011. Rozhodnutím generálneho riaditeľa DR SR č. 71/2011/120 zo dňa 13.10.2011 bolo dňom 31.12.2011 zrušené štátnozamestnanecké miesto samostatný radca - kontrolór s pravidelným miestom vykonávania štátnej služby Daňový úrad Nitra I obsadené žalobcom a výpoveďou zo dňa 24.11.2011 danou podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. b) zákona č. 400/2009 Z.z. bol skončený štátnozamestnanecký pomer žalobcu u žalovaného.

10. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 03.12.2014 č.k. 25Cpr/3/2012-169 vo veci žalobcu proti žalovanému bola žaloba, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou zo dňa 24.11.2010 v celom rozsahu zamietnutá. O odvolaní žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 23.03.2016 č.k. 2CoPR/5/2015-205 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku potvrdil.

11. Uznesením Prezídia Policajného zboru, národná kriminálna agentúra národná protikorupčná jednotka, expozitúra stred, Banská Bystrica z 27.01.2014 ČVS: PPZ-623/NKA-PK-ST-2012 bola trestná vec žalobcu stíhaného za pomoc k zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k § 277 ods. 1, 4 Trestného zákona vylúčená zo spoločného konania z trestnej veci obvineného V. Z. a spol. s tým, že bude vedená na národnej kriminálnej agentúre, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra Stred pod ČVS:PPZ-74/NKA-PK-ST-2014 (č.l.109). Z informácie Prezídia policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra Stred z 27.01.2017 vyplynulo trestné konanie proti žalobcovi vedené pod ČVS:PPZ-74/NKA-PK-ST-2014 nebolo ukončené.

12. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z. štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného do 01.05.2011 (ďalej len "citovaný zákon") tento zákon upravuje štátnozamestnanecké vzťahy v súvislosti s vykonávaním štátnej služby štátnymi zamestnancami.

Podľa § 31 ods. 3 citovaného zákona k zmene štátnozamestnaneckého pomeru podľa odseku 1 môže dôjsť jednostranne služobným úradom, len ak to ustanovuje tento zákon. Služobný úrad je povinný zmenu štátnozamestnaneckého pomeru oznámiť štátnemu zamestnancovi písomne. Písomné oznámenie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru je dodatkom k služobnej zmluve.

Podľa § 32 ods. 1 citovaného zákona k zmene štátnozamestnaneckého pomeru môže dôjsť

- a) dočasným preložením,
- b) trvalým preložením,
- c) vymenovaním do funkcie vedúceho zamestnanca,
- d) preložením vedúceho zamestnanca na iné miesto vedúceho zamestnanca,
- e) vymenovaním na zastupovanie vedúceho zamestnanca,
- f) skončením zastupovania vedúceho zamestnanca,
- g) odvolaním z funkcie vedúceho zamestnanca,
- h) dočasným vyslaním na vykonávanie štátnej služby do cudziny (ďalej len "dočasné vyslanie"),
- i) zaradením mimo činnnej štátnej služby,
- j) opätovným zaradením štátneho zamestnanca do štátnej služby po skončení zaradenia mimo činnnej štátnej služby,
- k) na základe zvolenia alebo vymenovania do funkcie podľa § 25 ods. 1 písm. b) a c) alebo na základe odvolania z tejto funkcie, vzdania sa tejto funkcie alebo uplynutím doby vykonávania tejto funkcie,
- l) na základe poverenia podľa § 25 ods. 1 písm. d) alebo odvolania z tejto funkcie.

Podľa § 42 ods. 1 citovaného zákona služobný úrad zaradí štátneho zamestnanca mimo činnnej štátnej služby, ak bol obvinený zo spáchania úmyselného trestného činu a jeho ďalšie vykonávanie štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby.

Podľa § 42 ods. 2 citovaného zákona vedúci úradu zaradí štátneho zamestnanca mimo činnnej štátnej služby bezodkladne po tom, ako sa o dôvodoch na zaradenie mimo činnnej štátnej služby dozvedel.

Podľa § 42 ods. 3 citovaného zákona zaradenie štátneho zamestnanca mimo činnnej štátnej služby podľa odseku 1 trvá

a) v dočasnej štátnej službe najdlhšie počas jej trvania, najviac však dva roky,

b) do nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku za úmyselný trestný čin vydaný v trestnom konaní alebo do nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o podmienenečnom zastavení trestného stíhania alebo do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení zmieru, najviac však dva roky.

Podľa § 42 ods. 4 citovaného zákona počas zaradenia mimo činnnej štátnej služby patrí štátnemu zamestnancovi suma 40 % z funkčného platu, ktorý mu patril pred zaradením mimo činnnej štátnej služby. Suma podľa prvej vety sa zvyšuje o 10 % za každú vyživovanú osobu, najviac do výšky 60 % funkčného platu, ktorý štátnemu zamestnancovi patril pred zaradením mimo činnnej štátnej služby.

Podľa § 42 ods. 5 citovaného zákona suma podľa odseku 4 nesmie byť nižšia ako suma životného minima podľa osobitného predpisu.

Podľa § 44 ods. 3 citovaného zákona štátnemu zamestnancovi, ktorý bol zaradený mimo činnnej štátnej služby z dôvodov uvedených v § 42 ods. 1, sa po opätovnom zaradení na vykonávanie štátnej služby doplatí rozdiel medzi funkčným platom a sumou vyplácanou podľa § 42 ods. 4 a 5 najneskôr do 30 dní odo dňa, keď štátny zamestnanec preukázal, že zanikli dôvody zaradenia mimo činnnej štátnej služby.

Podľa § 44 ods. 4 citovaného zákona suma podľa odseku 3 patrí štátnemu zamestnancovi aj vtedy, ak nedôjde k jeho opätovnému zaradeniu na vykonávanie štátnej služby podľa odseku 2.

13. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil neplatnosť výpovede danej mu žalovaným zo štátnozamestnaneckého pomeru dňa 21.04.2011 a uložil povinnosť žalovanému vyplatiť mu zadržovanú mzdu za obdobie od 21.04.2011 do 29.02.2012 v sume 5647,44 eur s príslušenstvom. Po vylúčení návrhu žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal voči žalovanému zaplata zadržovanej mzdy v období od 21.04.2011 do 29.02.2012 na samostatné konanie a pripustení zmeny petitu žaloby na pojednávaní dňa 10.04.2017 žalobca žiadal, aby súd určil neplatnosť dodatku č. 1 zo dňa 19.04.2011 a rozhodol o nároku žalobcu na doplatenie rozdielu medzi funkčným platom a sumou vyplácanou mu po zaradení mimo činnú štátnu službu v období od 21.04.2011 do 29.02.2012, kedy skončil jeho štátnozamestnanecký pomer u žalovaného výpoveďou. Svoj nárok odvodzoval žalobca jednak od tvrdenia, že dodatok ku služobnej zmluve, ktorým bol postavený mimo činnú štátnu službu je neplatným právnym úkonom, pričom jeho neplatnosť odôvodňoval neurčitosťou a nezrozumiteľnosťou právneho úkonu, ďalej formálnymi nedostatkami dodatku, predovšetkým skutočnosťou že v písomnom oznámení žalovaného o postavení žalobcu mimo činnú štátnu službu absentovalo odôvodnenie, poučenie, označenie žalovaného a jeho zástupcu, ako aj identifikáciu žalobcu ako zamestnanca a tiež v ňom nebolo špecifikované uznesenie o vznesení obvinenia. Ako ďalšie dôvody pre posúdenie dodatku ku služobnej zmluve ako neplatného právneho úkonu, uvádzal žalobca aj absenciu jeho súhlasu so zmenou služobnej zmluvy, teda namietal jednostrannosť tohto právneho úkonu žalovaného, s ktorým žalobca nevyslovil súhlas. Žalobca namietal, že mu nebola preukázaná vina v skutku, pre ktorý bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a ani neporušil zákon o štátnej službe. Okrem neplatnosti písomného oznámenia žalovaného (dodatku), ktorým bol žalobca postavený mimo činnnej štátnej služby, zakladal žalobca svoj nárok aj na skutočnosť, že v dôsledku ukončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou žalovaného doručenu žalobcovi dňa 19.12.2011 prišlo ku zrušeniu dodatku ku služobnej zmluve, a to, čím došlo k zániku aj jednostranného postavenia žalobcu mimo činnnej štátnej služby.

14. Strany nesporevali skutočnosť, že žalobca bol u žalovaného zamestnaný do skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou žalovaného doručenu žalobcovi dňa 19.12.2011 vo funkcii samostatný radca - kontrolór na oddelení kontroly na Daňovom úrade Nitra I. Rovnako nebolo sporným, že voči žalobcovi bolo uznesením vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru, odboru boja proti korupcii Stred zo dňa 11.04.2011 začaté trestné stíhanie pre trestný čin pomoci k zločinu neodvedenia dane a poistného a toto trestné konanie nebolo do rozhodnutia konajúceho súdu ukončené. Žalobca namietal vo vzťahu ku začatému trestnému stíhaniu, že neboli preukázané skutočnosti, ktoré sa mu kladú za vinu, z čoho vyvodzoval nedôvodnosť jeho zaradenia mimo činnnej štátnej služby žalovaným. K tejto námietke žalobcu súd uvádza, že začatie trestného stíhania proti konkrétnej osobe je prípustné v zmysle § 206 Trestného poriadku len pokiaľ z trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania vyplýva dostatočne odôvodnený záver o spáchaní trestného činu určitou osobou. Proti

uznesení o vznesení obvinenia proti určitej osobe sú prípustné tak riadne ako aj mimoriadne opravné prostriedky. O opravných prostriedkoch rozhoduje orgán vecne a miestne príslušný podľa Trestného poriadku, pričom o sťažnosti proti uznesení o vznesení obvinenia rozhoduje prokurátor. Vecnou - obsahovou správnosťou uznesenia o vznesení obvinenia sa môže zaoberať jedine orgán príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí vyšetrovateľa, pričom výsledkom takéhoto prieskumu je viazaný tak žalovaný, ako aj konajúci súd. Teda tak žalovaný, ako ani konajúci súd nemôže prehodnocovať dôkazy a z nich orgánom činným v trestnom konaní vyvedené skutkové závery, ktorými tento odôvodňoval začatie trestného stíhania proti žalobcovi. Neexistuje žiadne také zákonné ustanovenie, na základe ktorého by súd v občianskom súdnom konaní bol oprávnený posudzovať činnosť, postup a rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní. Preto aj na námietky žalobcu smerujúce proti postupu vyšetrovateľa, ktorý vydal uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi, ako aj námietky smerujúce ku vyhodnoteniu dôkazov a záverov vyšetrovateľa, z ktorých tento dovádzal naplnenie podmienok pre vznesenie obvinenia, nemohol súd v tomto konaní prihliadnuť.

15. Predpokladom jednostrannej zmeny štátnozamestnaneckého pomeru zaradením štátneho zamestnanca mimo činnú štátnu službu je kumulatívne splnenie podmienok, ktorými sú existencia obvinenia zo spáchania úmyselného trestného činu a ohrozenie dôležitého záujmu štátnej služby ďalším vykonávaním štátnej služby zamestnancom. Súd dospel k záveru, že obe podmienky na zaradenie žalobcu mimo činnú štátnu službu boli naplnené. Proti žalobcovi ako obvinenému bolo uznesením zo dňa 11.04.2011 ČVS: PPZ-175/BPK-S-2009 začaté trestné stíhanie za pomoc k zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona (viď. bod 7 odôvodnenia rozsudku). V zmysle § 17 Trestného zákona sa pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou vyžaduje úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nebanlivosti. Pretože pri skutkovej podstate trestného činu neodvedenia dane a poistného Trestný zákon nestanovuje nebanlivostné zavinenie, predpokladala kvalifikácia skutku ako trestného činu neodvedenia dane a poistného subjektívnu stránku v úmyselnom zavinení. Žalobca súvislosť svojho zaradenia mimo činnnej štátnej služby s ohrozením dôležitého záujmu štátnej služby nespochybňoval. Pre úplnosť však súd uvádza, že v zákone o štátnej službe ani žiadnom vykonávacom predpise nie je vymedzený obsah a ani hranice pojmu "dôležitý záujem štátnej služby" je teda vecou voľnej úvahy vedúceho služobného úradu žalovaného, ktoré skutočnosti bude považovať za dôležité záujmy služby. Súd dospel k záveru, že ak proti žalobcovi začalo a je vedené trestné stíhanie pre trestný čin pomoci k zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k § 277 ods. 1 a 4 Trestného zákona, pričom žalobca vykonával v štátnozamestnaneckom pomere funkciu kontrolóra daní, je potrebné prisvedčiť žalovanému, že ďalšie zotrvanie žalobcu v činnnej štátnej službe by ohrozilo dôležitý záujem štátnej služby na nestrannom, profesionálnom a etickom výkone štátnej služby.

16. Súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu bola podaná predčasne. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaným realizované zaradenie žalobcu mimo činnnej štátnej služby predpokladalo súhlas žalobcu, teda že ide o dvojstranný právny úkon. Z ustanovení § 32 ods. 1 písm. i) v spojení s § 31 ods. 3 a § 42 ods. 1 a 2 zákona č. 400/2009 Z.z. vyplýva, že zaradenie zamestnanca v štátnozamestnaneckom pomere mimo činnnej štátnej služby je jednostrannou zmenou štátnozamestnaneckého pomeru, ku ktorému je povinný vedúci služobného úradu pristúpiť bezodkladne potom, ako sa dozvedel o dôvodoch zaradenia zamestnanca mimo činnú štátnu službu. Zaradenie zamestnanca mimo činnú štátnu službu v zmysle citovaných zákonných ustanovení je aj dôvodovou správou k zákonu č. 400/2009 Z.z. označované za jednostrannú zmenu štátnozamestnaneckého pomeru. Preto, ak bol žalobca písomným oznámením o zmene štátnozamestnaneckého pomeru z 19.04.2011, teda jednostranným úkonom žalovaného, zaradený mimo činnnej štátnej služby, urobil tak žalovaný v súlade so zákonom o štátnej službe a predmetné oznámenie sa v zmysle § 31 ods. 3 z.č. 400/2009 Z.z. považuje za dodatok k služobnej zmluve.

17. Vo vzťahu ku namietanej absencii právnymi predpismi stanovenej formy a obsahu oznámenia žalovaného o zmene štátnozamestnaneckého pomeru súd poukazuje na skutočnosť, že okrem v ustanovení § 31 ods. 3 zákona o štátnej službe zakotvenej písomnej forme oznámenia, nie sú v žiadnom právnom predpise ustanovené obsahové náležitosti tohto oznámenia. Oznámenie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru z 19.04.2011 urobil žalovaný v zákonom predpísanej písomnej forme a jeho obsahom bolo oznámenie vedúceho služobného úradu Daňového riaditeľstva SR žalobcovi o jeho zaradení mimo činnnej štátnej služby s účinnosťou od 21.04.2011 z dôvodu, že bol uznesením obvinený zo spáchania úmyselného trestného činu a jeho ďalšie vykonávanie štátnej služby

by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby. Súd neprisvedčil námietke žalobcu, že pre absenciu špecifikácie uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi v oznámení, je tento úkon žalovaného neplatným. Ako už bolo skôr uvedené, žiaden právny predpis nestanovuje obsah oznámenia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru, teda v obsahu oznámenia nemusí byť uznesenie, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie konkretizované. Napriek tomu však jednostranný právny úkon žalovaného, ktorým tento oznámil žalobcovi jeho zaradenie mimo činnú štátnu službu konkretizoval predmetné uznesenie číslom vyšetrovacieho spisu (ČVS: PPZ-175/BPK-S-2009) a dňom jeho vydania (11.04.2011) a navyše uznesenie tvorilo prílohu k oznámeniu. Oznámenie bolo podpísané vedúcim služobného úradu Daňového riaditeľstva SR, teda osobou oprávnenou. Ak žalobca namietal absenciu odôvodnenia oznámenia o zaradení žalobcu mimo činnú štátnu službu, keďže zákon o štátnej službe nepredpisuje žiadne konkrétne náležitosti predmetného oznámenia, nepredpisuje teda ani uvedenie dôvodov postavenia mimo činnú štátnu službu. Pri posúdení právneho úkonu žalovaného - oznámenie o zaradení mimo činnnej štátnej služby (dodatok č. 1), vychádzal súd zo zásady, že pre platnosť právneho úkonu musí tento vyhovovať všeobecnej požiadavke § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka na jeho určitosť a zrozumiteľnosť. Podľa súdu v obsahu oznámenia žalovaného o zaradení žalobcu mimo štátnej služby bol dostatočne a určite vyjadrený jeho dôvod spočívajúci v skutočnosti, že žalobca bol uznesením, ktoré v oznámení bolo konkretizované označením čísla vyšetrovacieho spisu a dátumom jeho vydania a tvorilo prílohu oznámenia, obvinený a ďalšie jeho zotrvanie v štátnej službe by ohrozilo dôležitý záujem štátnej služby. Napokon žalobcovi boli dôvody a skutok, pre ktorý voči nemu bolo predmetným uznesením začaté trestné stíhanie nepochybne v čase doručenia oznámenia žalovaného známe. Ide o obvinenie z trestného činu podľa § 277 ods. 1, 4 Trestného zákona za pomoc k zločinu neodvedenia dane a poistného, o ktorom začatí trestného stíhania žalobca ako obvinený urobil v súlade s § 60 ods. 2 písm. c) z.č. 400/2009 Z.z. sám dňa 15.04.2011 oznámenie (zápisnica) žalovanému. Pokiaľ šesť dní na to bolo žalobcovi doručené oznámenie o postavení mimo činnnej štátnej služby s odôvodnením že bol obvinený zo spáchania úmyselného trestného činu s označením uznesenia jeho spisovou značkou a dátumom vydania, aj keď v ňom nebol citovaný skutok pre ktorý je žalobca trestne stíhaný, ale predmetné uznesenie tvorilo prílohu k oznámeniu, nie je možno dospieť výkladom okolností, za ktorých bol úkon uskutočnený k inému záveru len k tomu, že žalovaný uskutočnil zaradenie mimo činnnej služby v súvislosti s obvinením žalobcu z trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa uznesenia vyšetrovateľa prezídia PZ.

18. Pokiaľ žalobca namietal, že skončením jeho štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou, prišlo súčasne aj k zrušeniu zaradenia žalobcu mimo činnú štátnu službu s poukazom na skutočnosť, že oznámenie je potrebné považovať v zmysle § 31 ods. 3 zákona o štátnej službe za dodatok k služobnej zmluve a jej výpoveďou žalovaným sa služobná zmluva vrátane jej dodatkov zrušila, uvádza súd, že výpoveď nemá účinky zrušenia zmluvy na rozdiel od odstúpenia od zmluvy. Teda nie je možné stotožňovať účinky výpovede zmluvy a odstúpenia od zmluvy. Výpoveď pôsobí s účinkami ex nunc, teda s právnymi následkami od momentu právnych účinkov výpovede a netýka sa vzájomných práv a povinností v čase pred výpoveďou. To znamená, že právny vzťah, ktorý tu bol pred právnymi účinkami výpovede sa považuje za platný so všetkými dôsledkami, ktoré z neho pre strany vyplývajú. V konkrétnejosti to znamená, že skončením štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou po uplynutí výpovednej doby nedochádza k žiadnemu zrušeniu práv a povinností založených služobnou zmluvou a dodatkami k nej uzatvorenými alebo v prípade oznámenia o zaradení mimo činnnej štátnej služby, ktoré je považované za dodatok ku služobnej zmluve, uskutočnenými do výpovede.

Ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu prišlo výpoveďou danou mu žalovaným a doručenou dňa 19.12.2011, z dôvodu zrušenia štátnozamestnaneckého miesta žalobcu a to uplynutím výpovednej doby, ktorej koniec pripadol na deň 28.02.2012, pričom v tom čase a podľa oznámenia orgánov činných v trestnom konaní ani do rozhodnutia súdu, nebolo ukončené trestné stíhanie žalobcu za pomoc ku zločinu neodvedenia dane a poistného, neboli teda ani do rozhodnutia súdu splnené podmienky podľa § 44 ods. 1 zákona o štátnej službe na opätovné zaradenie žalobcu do činnnej štátnej služby a neboli teda splnené predpoklady pre doplatenie platu žalobcu, ktorého sa touto žalobou domáhal.

19. Pre úplnosť súd uvádza, že pokiaľ ide o návrh na určenie neplatnosti dodatku č. 1 k služobnej zmluve, teda návrh žalobcu na určenie právnej skutočnosti, je možné sa podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku domáhať takéhoto určenia len ak by takéto oprávnenie žalobcovi vyplývalo z osobitného právneho predpisu tak, ako to vyžaduje citované ustanovenie nového procesného predpisu.

V tomto prípade však zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva výslovná možnosť napadnúť platnosť služobnej zmluvy, resp. platnosť jej dodatku žalobou o určenie jej neplatnosti. Platnosť dodatku - oznámenia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru posúdil súd prejudiciálne vo vzťahu ku žalobcom uplatnenému nároku na doplatenie rozdielu medzi funkčným platom a sumou vyplácanou mu po zaradení mimo činnú štátu službu v období od 21.04.2011 do 29.02.2012.

20. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 z.č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok) a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania v plnej výške.

P o u č e n i e:

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Bratislava I. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Bratislave dňa 10.apríla 2017

JUDr. Denisa Cviková
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Bc. Nikola Brunovská